

Bilag 10.

Uddrag af „Sørø Folketidende“ for den 27de November 1883.

Rifflerne.

Vor Frihed er i Fare. Det kan ikke hjælpe at lukke Vinene for denne Rjendsgjerning og prøve paa at slaa den hen med et: „Na, saa galt er det vel heller ikke“. So, saa galt er det netop. Lusten lugter af Statskup.

Nei, frie danske Mænd, I maa selv forsvare Jer Frihed, og det maa være Alvor med det. Vi ved nok, at der paa ethvert Møde bliver sagt, at vi vil forsvare vor Frihed. Men maa vi nu spørge Jer: „Hvorledes vil I bære Jer ad? Vil I blive ved at lade Jer banke af Kjøbenhavnske Politibetjente og saa bag efter slæbe i Kaschotten — blot fordi I vil deltage i et politisk Møde?“ Og slaar Politibetjentene ikke til, saa har Regjeringen jo Soldaterne. „Ja, men det er vore egne Sønner, de ville hjælpe os“ indvender De. Nei, det er Uret at stole paa dem, for de kan ikke hjælpe uden at bryde Landets Lov, som byder dem at lyde Officcerne.

Resultatet bliver altsaa, at det eneste Rette, det Eneste, Frihedssjenderne har Respekt for, er at vi saa hurtigt som muligt følge Norges Exempel, der i sine „Skyttesamlag“, eier det eneste Frihedsværn, der duer, naar det kommer til Stykket. Vi ere jo allerede begyndte enkelte Steder, og der kan ikke være Tale om andet, end at enhver ægte Frihedsvæn vil arbejde med paa denne Tanks Udførelse.

Men Folkets Ret bliver ikke respekteret, inden de høie Herrer ser, at vi har baade Evne og Villie til at værgе den. — Lad os dog lære en lille Smule af Historien. Af den ses det nemlig, at hver Gang der er flet Revolution fra Oven, har de Styrende først sørget for at gjøre Folket vaabenløst.

Altsaa: Det er en uafviselig Pligt for Enhver, der ikke blot vil kaldes men være Frihedsmænd, af al Kraft at virke for Riffelsagen i Danmark. Vi ville ikke bruge disse Vaaben til noget som helst Andet end værgе vor Ret, og hvis Høre raaber og kalder dette Revolution, da bevijser dette ene og alene, at de har en daarlig Samvittighed med Hensyn til at respektere denne Ret.

Bilag 11.

Uddrag af „Sørø Folketidende“ for den 4de December 1883.

Rifflerne.

Vi mene, at der er Fare paa færde, men at den maa afværges, at Folket skal være paa Post, at det er nødvendigt at holde sig vaagen og at arbejde, og derfor anbefalede vi at virke for Riffelsagen af al Kraft. Det sikreste, maaste det eneste Middel til Fred er, at Folket viser sin Styrke og sin bestemte Villie uden Nøleri; det skal det gjøre paa enhver Maade og ved enhver Leilighed. Folket maa i Handling vise, at det er et lovlydigt Folk, men at det ogsaa vil og kan hævde, at Alle og Alt her i Landet skal være lovlydigt.